



Saksframlegg

Høringsuttalelse til rapport fra arbeidsgruppe som har vurdert brann- og redningsvesenets organisering og ressursbruk

Utv.saksnr	Utvalg	Møtedato
15/14	Formannskapet	19.02.2014
12/14	Kommunestyret	27.02.2014

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Formannskapet gir tilslutning til vedlagte saksframlegg.
2. Brev sammen med saksframlegg oversendes Justis- og beredskapsdepartementet.

Saksprotokoll i Formannskapet - 19.02.2014

Behandling:

Rådmannens forslag til vedtak enstemmig vedtatt.

Vedtak:

1. *Formannskapet gir tilslutning til vedlagte saksframlegg.*
2. *Brev sammen med saksframlegg oversendes Justis- og beredskapsdepartementet.*

Saksprotokoll i Kommunestyret - 27.02.2014

Behandling:

Formannskapets innstilling enstemmig vedtatt.

Vedtak:

1. **Formannskapet gir tilslutning til vedlagte saksframlegg.**
2. **Brev sammen med saksframlegg oversendes Justis- og beredskapsdepartementet.**

Bakgrunn for saken:

Justis- og beredskapsdepartementet har gitt Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap i oppgave å lede en arbeidsgruppe som skal se på brann- og redningsvesenets organisering og ressursutnyttelse.

Rapporten konkluderer med at oppgavene det framtidens brann og redningstjeneste må løse er:

- Analyse og lære
- Forebygge uønskede hendelser
- Forberede og håndtere uønskede hendelser

Rapporten har vektlagt nærhetsprinsippet og fortsatt kommunalt eierskap. Lokal tilstedeværelse og innsatstider er forutsatt videreført på samme nivå som i dag.

Rapporten har tatt for seg tre alternative modeller. Alle har i seg at brannvesenets ledelse må bestå av heltidsansatte. Stikkordsmessig kan modellen settes opp slik:

1. Fylkesbrannvesen, brann- og redningsetater som følger fylkesgrensene
2. 100 000 innbyggere, brann- og redningsetater som dekker minimum 100 000 innbyggere innenfor en region.
3. 20 000 innbyggere, brann- og redningsetater som dekker minimum 20 000 innbyggere innenfor en region.

Rapporten anbefaler at modell 1 legges til grunn.

Det er en erkjennelse at brann- og redningstjenesten i Norge må forberede seg for fremtiden. Brannstudien er viktig og et nødvendig første skritt i retning av større og mer robuste enheter. Hovedkategoriene som rapporten påpeker er forhold av betydning når fremtidens brann- og redningsetat skal utvikles.

Den største svakheten i rapporten og valg av modell 1 knyttes til at fylkesgrensene ikke speiler naturlige risiko- og sårbarhetsgrenser. Fylkesmodellen vil kunne gi unaturlige grenser i beredskapssammenheng, noe som er en vesentlig faktor som må tas i betraktning når fremtidens brann- og redningsetater skal utformes.

Kristiansandsregionen vurderes per i dag å være rettet inn mot fremtiden, samtidig som man ser at enkelte "naboer" ikke har tilstrekkelig robusthet slik studien påpeker.

Fremtidens «Brann- og redning på Agder» bør kunne deles inn i tre brann- og redningsetater. Naturlig inndeling knyttes til naturlige geografiske skiller, som er sammenfallende med risiko og sårbarhet, og beredskapsakser.

Anbefalingen er at man legger til grunn en tilpasset modell 2, med faglig forankring av hva som er «robust nok» i et fremtidsperspektiv.

Dette bør være overførbart til andre deler av landet, slik at dagens 295 brann- og redningsvesen kan reduseres til 35 – 40 brann- og redningsetater.

Dette vil på en bedre måte kunne ivareta en viss forankring mot kommunalt eierskap, der demokrati, styring og kontroll kan ivaretas.

Full effekt av strukturendring innenfor brann- og redningsområdet oppnås først når dette sees i sammenheng med, og koordineres med andre pågående prosesser innenfor beredskaps-Norge.

Saksutredning:

Det vises til oversendt brev fra Justis- og beredskapsdepartementet, Rapport fra en arbeidsgruppe har vurdert brann- og redningsvesenets organisering og ressursbruk (Brannstudien). Kommunen er anmodet om å avgi en høringsuttalelse til den vedlagte rapporten.

Innledning

Justis- og beredskapsdepartementet har gitt Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap i oppgave å lede en arbeidsgruppe som skal se på brann- og redningsvesenets organisering og ressursutnyttelse. Gruppen skal også se på hvordan dagens ressurser innenfor brann – og redningsvesenet på best mulig måte kan benyttes i samhandling med andre beredskapsaktører.

Fremtidige utfordringer og behov på brann- og redningsvesenet er tydelig forankret inn mot mandatet og er knyttet til de nasjonale målene som fremkommer av St.meld. nr. 35 om brannsikkerhet.

Målene i Stortingsmeldingen nr. 35 er angitt som følger:

- Færre omkomne i brann
- Unngå tap av uerstattelige kulturhistoriske verdier
- Unngå branner som lammer kritiske samfunnsfunksjoner
- Styrket beredskaps og håndteringsevne
- Mindre tap av materielle verdier

Målsetting for brannsikkerhetsarbeidet er en nullvisjon, noe som innebærer at ingen skal omkomme i brann.

I Norge er det i dag store forskjeller innenfor brann- og redningstjenesten mellom de store og små kommuner, og mellom distrikt og urbane strøk. Forskjellene vises og i etablert næringsstrukturer og risikobilde.

Mangfoldet av løsninger gir noen fordeler i form av fleksibilitet og lokalt manøvreringsrom, men generelt oppfattes dette som uheldig. Behovet for større faglig støtte, et mer operativt orientert DSB (Direktorat for Samfunnssikkerhet og Beredskap) og standardisering av utstyr og arbeidsprosesser er viktig for å møte framtidige utfordringer.

Samtidig har rammebetingelsene og forventningene til brann- og redningsvesenet endret seg. Spesielt gjelder det tjenestenes rolle i sikkerhets- og beredskapsarbeid.

For brann- og redningsvesenet betyr utviklingen et mer omfattende ansvarsområde, færre eksterne ressurser å trekke på, og at de må ivareta en ganske kompleks koordinerende rolle spesielt i større hendelser.

Det er gjennom flere studier påpekt behov for flere heltidsansatte innenfor brannvesenet, styrket kompetanse gjennom egen fagutdanning og bedre kompetanse blant deltidsansatte.

Brannstudien som nå presenteres underbygger behovet for endringer i den framtidige organisering av brann- og redningsvesenet, der blant annet ønske om større enheter foreslås for å møte dagens utfordringer og framtidige krav.

Kristiansand regionen Brann og Redning og Kristiansand kommunes uttalelse til Brannstudien baseres på de erfaringer regionen og kommunen har i forbindelse med etableringen av Kristiansandsregionen brann og redning IKS (KBR) i 2009. Dvs. 5 års drift av en

interkommunal brann- og redningsetat innenfor et naturlig bo- og arbeidsmarked med ca.130 000 innbyggere.

Erfaringene så langt er at samarbeidet har gitt gode ringvirkninger relatert til samfunnsoppdraget, samt god dynamikk mellom eierkommunene og KBR.

Situasjonen i Agder (Både Aust- og Vest-Agder) er preget av å være langt fremme mht. etablert samarbeid innenfor brann- og redningsarbeidet. Et arbeid som går på tvers av kommune- og fylkesgrenser. Av totalt 30 kommuner er det bare 3 kommuner innenfor Agderfylkene som ikke inngår i etablerte samarbeidsløsninger.

- Østre Agder brannvesen (7 kommuner)
- Kristiansandsregionen brann og redning IKS (6 kommuner, to fylker)
- Setesdalen brannvesen IKS (5 kommuner)
- Brannvesenet Sør IKS (9 kommuner)
- 3 mindre rene kommunale brannvesen (Grimstad, Flekkefjord og Sirdal)

Det er vanskelig å se Brannstudien isolert, uten et en kommer inn på de andre pågående diskusjoner mht. dimensjonering og grenser i beredskaps-Norge.

Brannstudiens innhold:

Arbeidsgruppen har i sitt arbeid lagt til grunn at ny organisering og dimensjonering av brann- og redningstjenesten skal ha til formål å verne liv, helse og materielle verdier jfr. Stortingsmelding 35.

Studien og andre rapporter påpeker at utviklingen innenfor brann- og redningsvesenet går i retning av at en bruker en stor del av ressursene på andre hendelser enn brann.

Studien påpeker at et utvidet samarbeid mellom kommuner og andre beredskapsaktører er nødvendig for å ivareta behovet for kompetanse. Studien påpeker spesielt på behov for kompetanse innenfor ledelse av store og komplekse hendelser.

Arbeidsgruppen har i studien vurdert hvilke oppgaver en framtidig brann- og redningstjeneste bør håndtere, og hva som skal til for å løse.

Mangfoldet av løsninger innenfor brann- og redningsvesenet peker rapporten på som stor og som en utfordring. Små fagmiljøer gir utfordringer i forhold til kompetanse. Behov for kompetanseoppbygging innenfor det brannforebyggende området med analyse, forvaltning og brannforløpsvurderinger er påpekt som viktig å sikre og utvikle og ivareta på en tilfredsstillende måte

Oppgavene som skal løses er dermed knyttet til følgende hovedkategorier:

- Analyse og lære
- Forebygge uønskede hendelser
- Forberede og håndtere uønskede hendelser

For å kunne håndtere hovedkategoriene mener arbeidsgruppen at en må tilrettelegge for risikoforståelse, mer kompetanse innenfor sentrale områder og mer robuste og større enheter.

I tillegg mener arbeidsgruppen at det er avgjørende å være raskt på hendelsesstedet med tilstrekkelig mannskap og utstyr i en førsteinnsats. Mer komplekse hendelser gir behov for

effektiv ledelse, der samhandling med statlige beredskapsressurser og gode teknologiske løsninger for samband er nødvendig for å håndtere alle typer hendelser.

Innenfor analyse og lære har arbeidsgruppen vektlagt at det må tilrettelegges for gode fagmiljø med kompetanse innenfor utarbeidelse av risiko- og sårbarhetsanalyser og beredskapsplaner. Det er videre vektlagt at enheter må sikres mulighet for læring og fakta og kunnskapsutveksling på tvers.

Arbeidsgruppen vektlegger og at enheten må ha et stort nok befolkningsgrunnlag for å sikre tilstrekkelig læring og kunnskapsutveksling.

Innenfor forebygging har arbeidsgruppen vektlagt at en ny organisering skal tilrettelegge for gode og robuste fagmiljøer, lokalkunnskap eller tilstedeværelse og nødvendig deltakelse i kommunale prosesser. En valgt modell må kunne ivareta et samarbeide med andre aktører på det forebyggende området. Valgt modell må og kunne tilrettelegge for nasjonal samordning når dette er nødvendig.

Forberedelse og håndtering. Her har arbeidsgruppen vektlagt at valgt organisering må kunne ivareta og opprettholde den lokale beredskapen. Dette innebærer at en førsteinnsats fortsatt skal og bør være lokalisert spredt utover landet slik at krav til responstid ivaretas.

Det påpekes at det må legges til rette for lokalkunnskap og utvikling av kompetanse hos menneskene.

Demokrati, styring og kontroll

Brann og redningstjenesten er i dag en kommunal tjeneste. En sentral begrunnelse for at kommunen har ansvar for denne og andre tjenester er nærhetsprinsippet.

I følge arbeidsgruppen berører dette grunnleggende demokratiske verdier som lokalbefolkningen gis mulighet for innflytelse på i saker som primært berører dem selv. Prinsippet er og viktig i forhold til de prioriteringer som gjøres og som kan tilpasses lokale og regionale behov. Arbeidsgruppen mener at det er en styrke ved dagens organisering at brann- og redningstjenesten er kommunal.

Kriterier for valg av modell

Modellen som velges må sikre tilgang på tilstrekkelig utstyr og robuste kompetansemiljøer for å kunne håndtere komplekse og store hendelser. Det må videre tilrettelegges for enhetlig og effektiv ledelse av hendelser og mest mulig grunnlag for samhandling/samarbeid med andre beredskapsaktører.

Nød alarmtjenesten er en sentral del av håndteringen av hendelser. Det er derfor viktig at det tilrettelegges for gode og robuste fagmiljøer i sentralene, og at ny modell gir grunnlag for å samarbeide mellom nød alarmering og brannberedskapen.

I den modellen som velges er det viktig at det er klare roller, ansvar og styringslinjer i organisasjonen. Det fremheves som viktig at kompetansemiljøer som etableres skal trekke i samme retning, slik at gevinstene ved å tilhøre samme organisasjon utnyttes på en best mulig måte. Samlet risikoforståelse slik at ressurser kan nyttes effektivt påpekes derfor som viktig.

Valgt modell må tilrettelegge for ledelse på heltid. Dette omfatter alle ledelsesfunksjoner innenfor forebygging og beredskap. Heltids ledelse gir grunnlag for å utvikle både lederrolle og tjenesteområdet.

Det er videre vektlagt at forslag til modell som velges skal være innenfor de samlede ressursene som kommunene i dag benytter til brann- og redningstjeneste.

Rapporten har vektlagt nærhetsprinsippet og fortsatt kommunalt eierskap. Lokal tilstedeværelse og innsatstider er forutsatt videreført på samme nivå som i dag.

Modeller vurdert i studien:

Studien har tatt for seg tre alternative modeller som alle har i seg at brannvesenets ledelse må bestå av heltidsansatte. Stikkordsmessig kan modellen settes opp slik:

1. Fylkesbrannvesen, brann- og redningsetater som følger fylkesgrensene
2. 100 000 innbyggere, brann- og redningsetater som dekker minimum 100 000 innbyggere innenfor en region.
3. 20 000 innbyggere, brann- og redningsetater som dekker minimum 20 000 innbyggere innenfor en region.

Modell 1 følger fylkesgrensene – Modellen er valgt ut fra at denne gir en organisering som er betraktelig større enn dagens organisering, og ut fra at denne i følge arbeidsgruppen følger allerede etablerte administrative / naturlige grenser.

Modell 2 følger et dimensjoneringskriterium på minimum 100 000 innbyggere. Den vil kunne ivareta en god del av dagens etablerte administrative grenser. Modellen vil kunne være lik nr. 1, men vil ha noe større grad av fleksibilitet.

Modell 3 dimensjoneringskriterium er 20 000 innbyggere. Grensene bør ikke være i strid med allerede etablerte avgrensinger.

Felles for alle modellene er at nød alarmeringssentralene (110 sentralene) skal dekke et større geografisk område og flere innbyggere enn i dag. På bakgrunn av dette mener arbeidsgruppen at kriterier for 110 sentralene bør ha et minimum på 400.000 innbyggere.

Analysene som er utarbeidet viser og at alle tre modellene ligger innenfor dagens kostnadsramme. Arbeidsgruppen mener at de alternative modellene for valgt organisering av brann- og redningsvesenet og forslaget til organisering av 110 sentralene innebærer et betydelig potensiale for effektivisering.

Studien peker på det faktum at fysiske avstander vil gi utslag i kostnadsbildet, dvs. økt avstand vil gi økte kostnader på enkelte områder. Geografiske avstander vil gi utfordringer med økte avstander mellom brannsjef og ansatt (lokalt), samt avstand til publikum, spesifikt opp mot tjenester som regionaliseres. Dette ansees imidlertid som løsbart.

Alle modellene gir grunnlag for ledelse på heltid, dvs. brannsjef, leder beredskap og leder forebyggende. Ledelse på heltid forventes å gi en tydeligere rolleavklaring i organisasjonen mht. ansvar og styringslinjer

Ivaretagelse av demokrati, styring og kontroll er ikke uttømmende vurdert, og det pekes på at dette er et område med utfordringer sett i lys av antall kommuner på landsbasis.

Studien påpeker og at kommunal forankring avviker fra øvrig organisering av redningstjenesten (Fylkesmann, Sivilforsvar, Politi og Helse). Dette vil medføre utfordringer ved større hendelser der en er avhengig av "statlig medvirkning" ref. Og siste tiders hendelser.

Et annet utfordrende område er de formelle strukturene mellom kommunen som eier og brann- og redningsetaten utfordres.

De ulike modellene påpekes å ha styrker og svakheter: Rapporten oppsummerer dette slik:

Fordeler modell 1:

- Gir helt klart de tyngste fagmiljøene med påfølgende økt kvalitet på tjenesten
- Gir størst økonomisk rom for utvikling av fagmiljø (innenfor samme økonomiske rammer som dagens nivå), og omdisponering mellom prioriterte formål
- Kjent geografisk inndeling
- Lik geografisk inndeling som andre beredskapsorganisasjoner (Fylkesmann, sivilforsvar)
- Kan tilføre spesialkompetanse til brann og redningsetatene

Ulemper modell 1:

- Øker avstanden mellom administrativt nivå i brann- og redningsetaten og administrativ/politisk ledelse i kommunene som fremdeles har det juridiske ansvaret
- Øker avstand mellom administrativ ledelse og lokal beredskap, krever sannsynligvis mer administrative ressurser og større avstand mellom "brannsjef og brannkonstabel"
- Ivaretar lokalkunnskap/kjennskap dårligst

Fordeler modell 2:

- Gir større lokal fleksibilitet mht. utforming av grenser
- Gir i stor grad mange av de samme fordelene som modell 1

Ulemper Modell 2:

- Gir i stor grad mange av de samme ulempene som modell 1,

Fordeler modell 3:

- Ivaretar sannsynligvis lokalkunnskap og tilstedeværelse best
- Gir kommunene større påvirkningskraft enn de andre modellene

Ulemper modell 3:

- Blir likevel for små til å sikre gode og robuste kompetansemiljøer
- Det kan ikke av økonomiske årsaker forsvares å ha egne ansatte som jobber med kunnskapsutvikling, læring og analyse
- Gir mindre effektiviseringspotensial enn de andre modellene

Samarbeidsgruppen anbefaler at modell 1 velges.

Forhold som ikke er tilstrekkelig vurdert – kommunens vurdering

Arbeidsgruppens rapport er et solid håndverk og speiler beredskaps-Norge på en god og detaljert måte. Rapporten oppfattes allikevel som ufullstendig på enkelte områder.

Hovedinntrykket er at gruppa har gjennomført et solid stykke arbeid. Mandatet er å utrede hvordan de samlede ressursene innenfor dagens brann- og redningsetat kan utnyttes på en best mulig måte i samhandling med andre beredskapsaktører. Rapporten gir og en god innsikt i samfunnssikkerhetsbildet, og hvordan dagens organisering og dimensjonering av brann- og redningsetatene er bygd opp, med de styrker og svakheter dette har sett i dagens målestokk.

Samfunnet er i endring på flere områder noe rapporten beskriver på en god måte. Dette påvirker allerede i dag den etablerte brann- og redningstjenesten, og vil fortsette med det inn i fremtiden.

Rapporten peker på hvilke oppgaver som bør vektlegges i samfunnsoppdraget, og som vil være førende for fremtidig organisering og dimensjonering av brann- og redningsetaten. (Analyse og lære Forebygge uønskede hendelser Forberede og håndtere uønskede hendelser)

Disse er rettet mot egen organisasjon, men og mot kommunene og andre samarbeidspartnere.

Oppgavene som skal løses setter krav til at fremtidig ledelse er resultatorientert, omstillingsdyktig og fremtidsrettet. Dette oppnås gjennom samspill som stimulerer til selvstendighet og ansvar, og ikke minst ledelse på heltid.

Studien har imidlertid få / lite begrunnelse for valg av nivå rundt modellene. Heltids ledelse med innslag på 20 000 innbyggere for modell 3 underbygger kun dagens dimensjoneringsgrunnlag. Sammenfallende grenser med fylkesmann/Sivilforsvar i modell 1 syntes meget (litt enkelt) vektlagt uten nærmere avveining.

Rapporten avslutter med å peke på spesifikke områder identifisert gjennom studien med behov for endring/utredning. Dette knyttes bl.a. til at beredskaps-Norge fremstår som både forvaltningsmessig og faglig fragmentert. Koordinert styring av de endringer/utredninger som må foretas er av stor betydning for å få ut effekter av det skisserte endringsbehovet for brann- og redningsetaten. Det er av den grunn svært viktig at dette får et påtrykk i det videre arbeid for å følge opp studiens intensjoner.

Risiko og sårbarhet

Den største svakheten i rapporten og valg av modell 1 knyttes til at fylkesgrensene ikke speiler naturlige risiko- og sårbarhetsgrenser i samfunnet. Naturlige bo- og arbeidsmarked skilles ikke i dag av fylkesgrenser. Det samme gjelder naturlige beredskaps-akser. Fylkesmodellen vil kunne gi unaturlige grenser i beredskapssammenheng, noe som er en vesentlig faktor som må tas i betraktning når fremtidens brann- og redningsetater skal utformes.

Kristiansandsregionen er et tydelig eksempel på samarbeidsordninger som knyttes til helt andre relasjoner enn fylkesgrensa. Fundamentet for etableringen av KBR i 2009 er spesifikt knyttet til erkjennelsen om et felles bo- og arbeidsmarked, samt sammenfallende risiko- og sårbarhetsfellesskap innenfor regionen.

Robust enhet

Ser man på modellene som er vurdert vil det for mange av dagens fylker være sammenfall mellom modell 1. og 2, noe studien også bemerker. Ut fra dette kan man si at studien kun har vurdert to ulike modeller, og at det er et uforholdsmessig stort gap mellom disse modellene.

Gjennom studien burde man helt klart foretatt en grundig vurdering av hva en "robust nok enhet" er. Rapporten peker og på at modell 3 i mange sammenhenger ikke kan anses som robust nok.

Forskjellene som fremkommer når man ser landet under ett gir vesentlige utfordringer relatert til fysisk avstand mellom eierkommunene og brann- og redningsetatens ledelse, og mellom brann- og redningsetatens ledelse og lokal beredskap. Dette gir administrative utfordringer med store variasjoner sett ut fra dagens fylkesgrenser.

Brukes erfaringene fra Agder gir det et godt grunnlag for å si noe om robusthet mht. å møte fremtidens utfordringer på brann og redningsområdet. Fleksibilitet og samarbeid på tvers av etablerte beredskapsgrenser er en faktor som er av vesentlig betydning mht. robusthet. Erfaringer fra etablert samarbeid, risiko og sårbarhetsvurderinger og fysiske avstander gir grunnlag for å si at brann- og rednings-Agder bør kunne rettes inn mot en tredelt struktur.

Det bør derfor gjennomføres en faglig vurdering/analyse relatert til begrepet "robust nok", som eierne (kommunene) kan ta stilling til når fremtidig struktur skal vedtas. I dette ligger det at en modell 2 med noe fleksibilitet, vil kunne gi de beste løsningene sett opp mot fortsatt demokrati, styring og kontroll (ivaretagelse av nærhetsprinsipp), og i lys av naturlige avgrensninger beskrevet under punktet Risiko og sårbarhet.

Demokrati, styring og kontroll.

Dagens kommuner har et bredt samarbeid på mange områder, ofte knyttet opp mot et felles bo- og arbeidsmarked. Dette er ofte sammenfallende med et risiko- og sårbarhetsfellesskap. Slike faktorer er viktige når fremtidig struktur på brann- og redningsområdet skal forankres for ivaretagelse av lokal forankring /nærhetsprinsipp.

Langt på vei antyder Brannstudien at demokrati, styring og kontroll innforstått med "fortsatt kommunal oppgave" kan bli tapt på veien hvis man legger til grunn at størst er best, ikke minst sett i lys av antall kommuner på landsbasis.

Dette gjør det nærliggende å trekke frem spørsmålet på om dette fortsatt skal eller bør være en kommunal oppgave. Anbefalt modell 1 "kan medvirke til å tvinge" kommuner til samarbeid som i utgangspunktet ikke syntes naturlig.

Pilotprosjekt

Arbeidsgruppen i Brannstudien anbefaler at modell 1 prøves ut gjennom et pilotprosjekt. Behovet for et pilotprosjekt syntes ikke å være til stede. Dette signaliseres fra flere ledere innenfor fagområdet. Dette begrunnes ut fra de siste års erfaringer fra etableringer av interkommunale brann- og redningsetater.

Det ansees som viktigere at det settes av tid til å se organiseringen av brann og redningsetaten i et større perspektiv og ikke minst opp mot andre pågående prosesser i det nasjonale beredskapsbildet. Både politi, statlige forsterkningsressurser, helse og nødnummerdebatten er eksempler på prosesser som sammenfaller med brann- og redningsstudien. Dette sammen med områdene som brannstudien selv påpeker med behov for endring/utredning vil klart kunne gi synergier og forsterket effekt på endelig resultat.

Konklusjon:

Det er en erkjennelse at brann- og redningstjenesten i Norge må forberede seg for fremtiden. Brannstudien er et viktig og nødvendig første skritt i retning av større og mer robuste enheter. Hovedkategoriene som rapporten påpeker er forhold av betydning når fremtidens brann- og redningsetat skal utvikles.

Kristiansandsregionen vurderes per i dag å være dimensjoneringsmessig rettet inn mot fremtiden, samtidig som man ser at enkelte "naboer" ikke har tilstrekkelig robusthet slik studien påpeker.

Fremtidens «Brann- og redning på Agder» bør med bakgrunn i beskrevne forhold kunne deles inn i tre brann- og redningsetater. Naturlig inndeling knyttes til naturlige geografiske skiller, som er sammenfallende med risiko og sårbarhet, og beredskapsakser.

Dvs. at man anbefaler å legge til grunn en tilpasset modell 2, med faglig forankring av hva som er «robust nok» i et fremtidsperspektiv. Dette bør være overførbart til andre deler av landet, slik at dagens 295 brann- og redningsvesen kan reduseres til 35 – 40 brann- og redningsetater.

Dette vil og på en bedre måte kunne ivareta en viss forankring mot kommunalt eierskap, der demokrati, styring og kontroll kan ivaretas. Det gir og en gevinst i å se risiko og sårbarhet i et regionalt perspektiv. Full effekt av strukturendring innenfor brann- og redningsområdet oppnås først når dette sees i sammenheng med, og koordineres med andre pågående prosesser innenfor beredskaps-Norge.

Rådmannens merknader:

Rådmann er i denne saken inhabil som styremedlem i Kristiansandsregionen Brann og Redning IKS. Siden innspillet fra Søgne kommune er et innspill som er samkjørt med de andre kommunene i Knutepunktet er ikke denne saken behandlet av Setterrådmann.

Vedlegg

- 1 Høringsbrev brann
- 2 Brannstudien_desember-2013
- 3 Samfunnsøkonomisk_analyse_brann
- 4 Samfunnsøkonomisk_analyse_110-regionene